

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest, i na věky.“

(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

Prosinec 1997

Velice srdečně vás zdravím slovem z 1. Tes. 4:15-18: *»Toto zajisté vám pravíme slovem Páně, že my kteří živi pozůstaneme do příchodu Páně, nepředejdeme těch, kteří zesnuli. Nebo sám ten Pán s zvukem ponoukajícím, s hlasem archanděla a s troubou Boží sestoupí s nebe, a mrtví v Kristu vstanou nejprve. Potom my živí pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme do oblaků, vstříc Pánu v povětří, a tak vždycky s Pánem budeme. A protože potěšujte jedni druhých těmito slovy.«*

Co bylo oznámeno před dvěma tisíci léty, nebylo nikdy tak blízko naplnění jako nyní. K tomu není potřebí žádných výkladů, ale stane se to přesně tak, jak je to psáno zde a také v biblických místech, která k tomu patří: Stejný povstalý Pán, který vstoupil tělesně na nebesa (Luk. 24:50–51), se podle Sk. 1:11 tělesně vrátí ve stejném způsobu. Potom budou všichni, kteří se nechali připravit, proměnění (1. Kor. 15:52), jako byl On proměněn na hoře Proměnění (Mat. 17:2) a skrze Svě vzkříšení byl přesazen do nesmrtnosti, a budeme Jemu od toho času rovni.

»...ale víme, že když se to ukáže, podobni Jemu budeme; neboť Jej viděti budeme tak, jak jest.« (1. Jan 3:2)

Zde se tedy nejedná o učení jako pouhé zjevení, nýbrž o Boží skutek, který se v brzké budoucnosti stane realitou. Sám Ženich přijde, aby odvedl Svoji Nevěstu. Ona bude vytržena Jemu vstříc a potom bude u Pána všeho času. Je tu pouze otázka, jestli budeme připraveni patřit k Nevěště Beránka a budeme se moci zúčastnit svatební hostiny (Mat. 25:1–13, Zj. 19:7–10).

Důraz nespočívá jen na té velké události, která je před námi, nýbrž na absolutu: *»... to říkáme na základě slova Páně ...«* – tedy výpověď založená na Písmu svatém a učení. V tom spočívá ta jistota. Všechno ve spásném plánu se děje podle Slova Božího, jak je to v něm předpověděno.

Na základě zaslíbeného Slova Božího věříme, že na Nevěstu Slova přijde čas rozvážení, nové obživení skrze Ducha ve spojení s úplným napravením. *»Ne silou (vojenskou), ani mocí se to stane, ale Duchem Mým, praví Pán zástupů.«* (Zach. 4:6).

Ježíš, Ženich čeká v nebi, až v Jeho Církvi-Nevěstě bude všechno vzděláno na základě apoštolů a proroků, přičemž On sám je Úhelným kamenem (Ef. 2:20–24) a přirozeně také Závěrečným kamenem (Zach. 4:10). **Musí** to dospět k tomu, že by učení a život všech, kteří patří k Církvi Páně, byly uvedeny do souladu s Bohem a Božím Slovem, úplně jedno, jestli se jedná o život osobní, manželský, rodinný anebo život sborový. Apoštol Jakub píše v souvislosti s příchodem Pána o raném a pozdním dešti, který musí přijít před sklizní (kap. 5), jak to také předpověděl prorok Joel, aby Boží setba dozrála (kap. 2:23–27).

Na základě Slova mohl Petr ve svém prvním kázání po vylití Ducha svatého ve Sk. 2 říci: *»Toto jest, což jest předpověděno skrze proroka Joele (3:1–5).«* **Na základě Slova** mohl ve svém druhém kázání odkázat na to, **že se muselo naplnit všechno**, co Bůh ústy všech proroků již oznámil (Sk. 3:18). V této souvislosti přikázal **v tomto smyslu**: *»... až by přišly časy rozvrazení od tváře Páně a On by poslal Toho, který vám kázán jest, Ježíše Krista.«* (v. 19–20). Na to následuje výrok, který má velký význam pro všechny, kteří čekají na příchod Ježíše Krista: *»JEJ ale musí nebesa přijmout, až do času napravení všech věcí, což Bůh skrze ústa svatých proroků od dávných časů zvěstoval.«* (v. 21)

V tom biblickém textu je závazně řečeno, že před příchodem Ježíše Krista bude všechno zase uvedeno do Božího pořádku. Přímé slovo Páně nepřichází ke kazateli anebo evangelistovi – ti o tom káží. I v Novém zákoně vždy Slovo přichází podle Božího vzoru k Bohem poslanému prorokovi, jak Pán Ježíš sám oznámil: *»Proto hled'te, Já k vám posílám proroky a moudré a učitele; z těchto vy některé jste usmrtili a ukřižovali...«* (Mat. 23:34). Po tomto vážném připomenutí, co čeká ty přímo Pánem vyslané pomazané, řekl Pán bolestně: *»Jeruzaléme, Jeruzaléme, vraždíš proroky (ne evangelisty) a kamenuješ ty, které Já posílám!«* Bůh ustanovil do Církve apoštoly, proroky atd. (1. Kor. 12:28, Ef. 4:11 a j.) Za času naplnění biblického proctví to může být dokonce **zaslíbený** prorok, kterému se toho Slova dostane. Práví proroci mají to **TAK MLUVÍ PÁN**. Jestliže takový prorok vystoupí, máme co dělat s přímým jednáním Božím.

Na základě Slova mohl Jan Křtitel při prvním příchodu Kristově říci: *»Já jsem hlas toho, který volá na poušti...«* (Jan. 1:23), neboť tak to Duch Boží vyslovil skrze proroka Izaiáše (Iz. 40:3). V Mat. 11:9–10 vyzdvihuje sám Pán službu **zaslíbeného** proroka, když se nejprve ptá: *»K čemu jste vyšli ven? Chtěli jste vidět proroka? Ano, pravím vám: může, který je více nežli prorok...«* Ne více než člověk, ale více, než proroci, kteří tu velkou událost předpověděli.

Všichni starozákonní proroci měli jedno společné: předpovídali příchod Mesiáše v pověření Božím. Rozdíl byl v tom, že Jan byl **zaslíbený** prorok, který měl Pánu připravit cestu, pokřtít Mesiáše a představit Jej lidu, *»... aby skrze Něho všichni uvěřili.«* (Jan 1:7)

»Toto je zajisté ten předpověděný Izaiášem prorokem, řkoucím: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky Jeho.« (Mat. 3:3). To ho udělalo větším, než byli starozákonní proroci.

Náš Pán rovněž o jeho službě svědčil: »*Neboť tento to jest, na něhož se vztahuje slovo Písma: Aj, posílám Svého posla před Tebou, který Ti připraví cestu.*« (Mat. 11:10, Mal. 3:1)

Lukáš souhrnně uvádí: »*Neboť zákon a proroci vystačí až k Janovi, od toho času je království Boží skrze spásnou zvěst zvěstováno, a každý se do něho násilně tiskne.*« (16:16)

Jan mohl **na základě Slova Páně** říci: »*Já vás křtím jen vodou k pokání; Ten ale, který jde po mně, je silnější než já, a já nejsem hoden Jemu boty zavázat. ON vás bude křtít Duchem a ohněm.*« (Mat. 3:11) Odkazoval na Něho a povolal: »*Hleďte, Beránek Boží!*« (Jan 1:36)

Na základě Slova Pána mohl anděl ohledně Jana Zachariášovi říci: »*Mnohé ze synů izraelských zavede zpět k Pánu, jejich Bohu; a on před Ním předejde v duchu a síle Eliáše, aby srdce Otců obrátil k dětem a neposlušné přivedl ke smýšlení spravedlivých, aby postavil Pánu lid připravený.*« (Luk. 1:16–17)

Protože se skrze službu Jana Křtitele naplnila první část »zaslíbeného Eliáše« z Mal. 4:5–6, byl také Jan nazván »Eliášem«. Ale ani jednou není služba »Eliáše« v souvislosti s »dnem Páně« v kap. 4:5–6 vztažena na Jana, nýbrž výhradně na něho se vztahující text z Mal. 3:1.

Zvláštní prožití

Náš Pán vzal Petra, Jakuba a Jana na horu Proměnění. Tam se stalo něco nadpřirozeného, pro učedníky viditelného. »*I proměnil se před nimi. I zářila Jeho tvář jako slunce a Jeho roucho bylo bílé jako světlo. A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš a rozmlouvali s Ním.*« (Mat. 17:2–3). Je nanejvýš zajímavé, co je zde řečeno. Jak již bylo naznačeno, čeká ty, kteří budou vytrženi, stejná proměna.

Tam se zjevili Mojžíš a Eliáš, ale učedníci se návazně vyptávali obzvláště jen na Eliáše, když se Pána ptali: »*Proč tvrdí učení Písma, že Eliáš musí nejdříve přijít?*«

Pokud se Izraele týče, Zachariáš již ve 4. kap. viděl dva proroky jako olivové stromy stát vedle svícnu. Podle Zj. 1–3 symbolizuje svícen Církev. Ty dva olivové stromy a jejich službu máme blíže popsánu ve Zj. 11: Jsou to dva svědkové, kteří budou v Jeruzalémě tři

a půl roku vystupovat jako proroci. Poznávací znamení jejich služby, která začne až po vytržení, připomínají skutečně Mojžíše a Eliáše, kteří byli na hoře Proměnění.

Odpověď, kterou Pán dal, zněla: *»Eliáš přijde zajisté a vše uvede opět do pořádku.«* Nás to zajímá o to více, že On toto zaslíbení potvrdil po skončení služby Jana Křtitele. Jan byl mimo jiné také otázan: *»Jsi Eliáš?«* Jeho jasná odpověď zněla: *»Ne, nejsem.«* (Jan 1:21). On věděl, jakou službu měl vykonat. Slova našeho Pána jsou jasným potvrzením posledního zaslíbení Starého zákona.

Mat. 17:12 se zřetelně odvolává na Jana a jeho dokonalou službu, ale to neruší to, co bylo v budoucnosti, naopak: jedno doplňuje a vysvětluje to druhé. Neboť na Jana se vztahovala první část, totiž, jak to anděl oznámil Zachariášovi, že skrze něho budou srdce otců obrácena k dětem. Tak započal *»den spásy«* (Iz. 49:6–8; 2. Kor. 6:2 a j.) Druhá část zaslíbení tehdy zůstala nenaplněna.

Ze Scofieldovi Bible jsme převzali poznámku k Mat. 17 na straně 4 dole, která se váže k tomuto tématu.

1 (17:2) Proměnění Ježíše obsahuje v malém představu všech elementů budoucí královské říše. (2. Petr. 1:15–21), (1) Pán Ježíš se nezjeví v nízkosti, nýbrž ve slávě (v. 2), (2) Mojžíš, který se zjevil ve slávě, je zástupce spasených, kteří skrze smrt vešli do království (Mat. 13:43, porov. Luk. 9:30–31); (3) Eliáš se zjevuje ve slávě jako zástupce spasených, kteří přišli skrze vytržení do královské říše. (1. Kor. 15:50–53; 1. Tes. 4:13–17); (4) Petr, Jakub a Jan, neproměnění zastupují v té hodině Izrael podle těla v budoucí královské říši. (Ez. 37:21–27), a (5) množství u úpatí hory (v. 14) jsou zástupci těch, kteří mají být uvedeni do království, poté, co je již zřízeno nad Izraelem (Iz. 11:10–12, atd.)

2 (17:10) porovnej Mal. 3:1, 4:5–6, Mat. 11:14, Mar. 9:11–13, Luk. 1:17. Všechna tato místa musí být vzata dohromady. (1) Kristus potvrzuje zvláštní a dosud nenaplněné prorocství v Mal. 4:5–6: *»Eliáš musí nejprve přijít a všechno napravit.«* Zde, právě tak jako v Malachiáši, je předpověď, která je naplněna v Janu Křtiteli a to, které se musí v Eliáši ještě splnit, je od sebe rozlišeno. (2) Ale Jan Křtitel již přišel a jeho služba byla tak dokonalá v duchu a síle budoucí služby Eliáše (Luk. 1:17), že mohlo být v typickém smyslu řečeno: *»Eliáš již přišel.«* Porovnej Mat. 10:40, Filem. 12 a 17, kde se vyskytuje stejná myšlenka identifikace i když s výhradou rozdílnosti v osobách (porov. Jan 1:21).

V celém Starém zákoně mluvil Bůh k otcům (Žid. 1:1). Jan vystoupil a ukázal těm, kteří čekali na Mesiáše, cestu ke *»vztahu dětinství Nové smlouvy«*, který Bůh zřídil ve Svém Synu. On vedl jejich nohy na cestu k pokoji s Bohem (Luk. 1:79). Druhá část se naplňuje nyní, **srdce dětí Božích jsou vedena zpět k začátku**, k apoštolským otcům. **To říkáme na základě Slova Páně**, neboť se musí naplnit celé Písmo.

Co se při prvním příchodu Krista ještě nestalo, musí se nutně stát nyní. Musí se naplnit všechno, co je napsáno ve Starém a Novém zákoně. Bůh jasně řekl, jak závěr proběhne:

»Aj, posílám vám proroka Eliáše, prve nežli přijde veliký a strašný den Páně; **on srdce otců obrátí k dětem a srdce dětí obrátí k otcům...**« (Mal. 4:5–6). To je TAK PRAVÍ PÁN v Jeho Slově. Lidé mohli říci něco jen v lidském úseku, ale ne v říší Boží. Zvěst vychází skrze jednoho, Bohem poslaného muže, ne skrze velké evangelisty, ti mají jinou službu. Mnozí z nich staví vlastní království v království Božím. Neděje se to ani skrze uznávané řečníky kdovíjakého hnutí nebo skrze »Chapter-Präsidenten« atd., ale přesně tak, jak je psáno.

Kdo se chce opovážit, odporovat Bohu? Ten si musí nechat líbit otázku, jestli má v sobě smýšlení Ježíše Krista. Písmo přece nemůže být zrušeno. Dnes se jedná o to, aby všechno jako tehdy při Eliášovi bylo konáno na základě slova Páně. Eliáš vzal dvanáct kamenů, jejichž počet odpovídal dvanácti izraelským kmenům, a zbudoval znovu oltář Boží, shromáždil lid a povolal: »*Jak dlouho chcete kulhat na obě strany?*«, a tak se to musí stát i nyní. Na to Bůh odpověděl a rozhodnutí na Karmelu padlo. Muž Bohem poslaný, který vystoupil v duchu a síle Eliáše, musel nanovo postavit na svícen čisté učení dvanácti apoštolů, ve kterém Církev zůstávala a které nám bylo předáno v praxi křesťanů (Sk. 2:42). Tak je v Církvi znovu zřízen oltář Boží, na který se musí věřící podle Řím. 12 položit v poslušnosti víry jako oběti, **čímž ta rozumná bohoslužba teprve začíná**, jak píše Pavel. **Jen ten, komu je při porovnání se Slovem Božím nápadné**, že ve formálním křesťanství bylo všechno od základu pozmeněno, že žádné učení ani praxe nezůstaly v původním významu a že je zvěstováno úplně jiné evangelium, jiný Ježíš a také působí jiný duch (2. Kor. 11:3), **poznává, že nutně musí přijít nové napravení**. Zde se jedná o průběh spásných dějin v našem čase. Poslední rozhodnutí udělá na konci Bůh, a poslední slovo vysloví On. Pro mnohé On přichází pozdě, ale On nikdy nepřichází *pozdě*.

Na tomto místě se musíme vyjadřovat jasně a ptát se, zda nějaký takový muž byl, který nekompromisně zvěstoval pravá biblická učení a byl jako Eliáš potvrzen samotným Bohem nadpřirozeným způsobem, že slovo jím zvěstované bylo potvrzeno jako ve službě Pána a apoštolů? Může někdo, jestliže jsou za základ vzata **pouze** biblická kritéria, ukázat na někoho, kdo v našem čase vystoupil jako Bohem pověřený prorok a se všemi proroky a apoštoly a jejich učením se shodoval? Nutně by to musel být někdo, kdo stál mimo všechny organizované konfese, a tak mohl lid vyvolat ven a provést korekturu – muž poslaný od Boha s Boží zvěstí lidu Božímu!

Na základě Božího Slova se dále ptáme: souhlasí některý z těch světoznámých evangelistů opravdu se vším, co učili proroci a apoštolové? Existuje někdo, kdo ta základní učení o božství, křtu, Večeři Páně atd. postavil na biblický základ? Skutečností přece je, že všichni převzali skrze tradice zděděná náboženská učení a pravé zvěstování dokonce

označují za falešné, protože to nesouhlasí s jejich názory na učení, místo aby se ptali, zda **jejich** učení je v souladu s Bohem a Božím Slovem.

Stovky evangelistů od konce čtyřicátých let byly inspirovány službou, kterou Bůh poslal, byli nadšeni a nanejvýš udiveni nad tím, co Bůh činil: ale myšlenka, jak *důležité* ustanovení cíle je s tím spojeno, neposkytli žádný prostor. Všichni ale, kdo jsou opravdu narozeni z Boha, slyší Slovo Boží a poznávají ten den a jeho zvěst. Přijímají od Boha poslaného posla a poselství, a dosvědčují tím ze své strany, že souhlasí s rozhodnutím Božím a Jeho činěním. Bůh má právo, naplnit Svě zaslíbené Slovo. A je to Boží právo, které náleží Jeho lidu, podílet se na tom. Co nyní následuje, není žádná legenda, nýbrž čistá pravda.

Svědectví očitých svědků

Já, pisatel těchto řádků, jsem se sám ještě v dubnu 1966 setkal v USA ve shromáždění v Jeffersonville s cca deseti svědky, kteří prožili toto: V červnu 1933 uskutečnil William Marrion Branham první evangelizaci, ve které se mnoho lidí rozhodlo pro Krista a posvětili své životy Bohu. 11. června 1933 šel k řece Ohio, aby biblicky pokřtil asi tři sta lidí, kteří se obrátili. K tomuto křtu se dostavil asi čtyřtisícový zástup lidí. On stál ve vodě, jako kdysi Jan Křtitel, když se otevřela nebesa a stalo se něco, co mohli vidět všichni přítomní. Když se chystal pokřtít sedmnáctou osobu, modlil se. Při čemž pozvedl ruku a pohlédl vzhůru: »Ó Pane, jako já křtím ve vodě, tak křti Ty Duchem svatým a ohněm.« V tomto okamžiku dolu sestoupilo nadpřirozené světlo asi až na pět metrů nad toho Božího muže a zazněl z toho hlas: **»Jako byl Jan Křtitel poslán před prvním příchodem Krista, tak tato zvěst, která je ti dána, předejde druhému Kristovu příchodu.«** Tisk z okolí Jeffersonville v Indiana, z Louisville, v Kentucky, USA a dokonce v Kanadě o této události psal. Lidé se ulekli, mnozí se v uctivé bázni modlili, někteří dokonce omdleli. Tak o tom svědčili.

Bůh může všechno. ON se může ve spojení s naplněním Svých zaslíbení zjevit Mojžíšovi v nadpřirozeném ohni v trnitém keři. Bůh se může potkat v jasném světle se Saulem před Damaškem a mluvit k němu. ON je dnes ještě stejný; Jeho činění, Jeho způsob jednání zůstává stále stejný.

Boží zvěstí může být jen napsané Slovo Boží, jehož význam je zjeven skrze Ducha a ukázán ve správné souvislosti. Jeho Hlas je spojen přímo se spásným plánem a pro Církev má výsostně stanovený cíl. Ne hlas nějakého náboženství, samozvaného proroka nebo prorokyně s jejich zvláštními zjevenými přidanými k Bibli, **nýbrž jediné Hlas Boží**,

kteřý zaznívá ještě dnes skrze Jeho svatě Slovo! Ne ty velké akce až k těm »Pro Christ«, jsou již to definitivní – ne, tam není na průběh spásného plánu v konečném čase brán vůbec zřetel. Je to v nejlepším případě otřes k probuzení, upozornění. Také ve všech charismatických shromážděních se stále znovu pokoušejí novými metodami vyvolat působení Ducha. Ale to všechno ještě není tím definitivním. Bude to Boží suverenita, ne plánovaná a aranžovaná show. U Boha se jedná o substanci; ne o množství, nýbrž o kvalitu. Nemůže to být to, co se rozumí pod pojmem slova »křesťanský«, neboť v křesťanství je dnes za »křesťanské« označeno všechno, dokonce požehnání zvířete v kostele. To má a musí být jen sám Kristus, ten stejný včera, dnes a až na věky.

Musel vystoupit připravovatel cesty Páně, ten, kdo volá, muž Bohem poslaný jako **zaslíbený** prorok se **zaslíbeným** Slovem pro tento čas. Ještě jsou zde svědkové, kteří mohou říci, jako kdysi apoštolové: *»Co jsme viděli, co jsme slyšeli a čeho se naše ruce dotýkali, o Slově života – to vám zvěstujeme.«* 7. května 1946 předal Bůh skrze Svěho vyslaného anděla Williamu Branhamovi skutečně přímé pověření. Slyšely to miliony z jeho úst jako svědectví. Kdo tomu nemůže věřit, ve skutečnosti pochybuje o tom, o čem svědčí Bible ve Starém i Novém zákoně, totiž, že Bůh působí nadpřirozeným způsobem a také používá anděly jako služební duchy. Jeden anděl přišel k Zachariášovi (Luk. 1:11) k Marii (Luk. 1:26) oznámil narození Krista (Luk. 2:10), otevřel dveře žaláře (Sk. 5:19), mluvil k Filipovi (Sk. 8:26), vyhledal Kornelia (Sk. 1:3) a zjevil se Pavlovi (Sk. 27:23), abychom zmínili několik událostí z Nového zákona.

Něco se děje

Během těchto více než třiceti let po jeho odchodu v prosinci 1965 jsem nezažil, co se stalo v tomto roce 1997. Kamkoli jsem jen přišel: dokonce vysoce postavení charismatických kazatelé se mne dotazovali, co vím o Williamovi Branhamovi a jeho službě. Protože jsem měl přednost osobně se znát s tímto Božím mužem přesně deset let a účastnit se jeho shromáždění v Evropě a USA, mohu si skutečně udělat úsudek. Rozhodl jsem se proto, natočit na video celkový přehled o Božím působení během jeho služby v anglické řeči, abych to dal k dispozici všem kazatelům v celém světě. Na základě Slova Páně může být řečeno podle pravdy: Písmo se naplňuje před našimi očima; Bůh dělá spásné dějiny, a všichni ti Jeho to poznávají a mají na tom podíl.

Jak je důležité, pochopit v tomto čase, jakým způsobem nás Bůh milostivě navštěvuje, seznaváme ze slov našeho Pána, když hleděl na Jeruzalém a plakal: *»Kdybys i ty v těchto dnech mohl poznat, co ti slouží k pokoji! Nyní je to ale před tebou skryto...«* Co následuje dále, může každý sám číst v Luk. 19 od verše 41. Pán končí proroctvím, které se naplnilo

v roce 70 po Kristu a nám připomíná apokalyptické »Boží soudy«, které na základě svatého Písma přijdou po vytržení. »A nezůstane v tobě kámen na kameni **proto, že jsi nepoznal čas svého navštívení.**« ON jim musel vytknout: »Znamení nebes jste schopni poznat, ale znamení času nepoznáváte.« (Mat. 16:1–3)

V oněch dnech si byli všichni náboženští vůdci jisti svou věcí. Byli lidmi uznávání; přesto byli duchovně slepí k tomu, co Bůh činil a přirozeně zdržovali své posluchače náboženskými argumenty od toho, co Bůh konal. Sami nepřijímali to, co se ze strany Boží dělo, bránili v tom lidu, a setrávali ve svých přežitých učeních a tradicích. »*Pán přišel na základě Svého Slova ke Svým, ale ti Jeho Jej nepřijali.*« (Jan 1:11) Dějiny se jak známo, stále znovu opakují. Děkovali Bohu za to, co On před časy činil, a doufali v to, co ještě činit bude, ale to, co přítomně konal, pomýjeli. Není málo těch, kteří nadpřirozené působení Ducha Božího v tomto čase, přesně jako ve službě Ježíše, našeho Pána, přisoudili ďáblovi a tak se zadlužili hříchem proti Duchu svatému (Mat. 12:31–32). Jiní z toho vyzískali, ale aniž by se ptali, čeho tím Bůh chce dosáhnout. Možná, že Bůh dává ještě jednou všem evangelistům, kazatelům a dělníkům v království Božím v celém světě příležitost, v tichosti pokorně přemýšlet o všem, co Bůh bez přispění člověka ve Své suverenitě v naší generaci učinil.

Nejedná se při tom o Mojžíše, Pavla nebo Branhama, nýbrž o působení Všemohoucího, který používá člověka jako nástroj. Vždyť to byl Pán, který za času Mojžíše táhl v mračném a ohnivém sloupu s Izraelem. Byl to Pán, který se Saulovi zjevil v ohnivém sloupu před Damaškem a dal mu pověření. Byl to Pán, který se milostivě sklonil v tom světelném sloupu nad bratrem Branhamem, jak je to vidět na fotografii. Dr. George J. Lacy jako přísežný znalec pro pochybné dokumenty, po zkoušce negativu 29. ledna 1950 potvrdil pravost snímku. Stejně světlo sestupovalo ve shromážděních během všech let jeho služby. Pokaždé, když se bratr Branham modlil za nemocné a bylo mu zjeveno, co ten dotýčný má a o co se jedná, přišlo toto světlo na dotýčnou osobu, za kterou se měl modlit. Stále znovu říkal: »Nyní je to světlo nad tou nebo onou osobou«. Ve spojení s tím mu Pán ukázal vidění. Tisíckrát obdržel od Pána to TAK MLUVÍ PÁN, a pokaždé to přesně souhlasilo. Nebyly to žádné dohady, žádné »bušení do keře«, nýbrž byla to zjevení skrze Ducha Božího v přítomnosti Pána, který tím potvrzoval Své Slovo. Máme k dispozici stovky kázání s bohoslužbami s uzdravením, takže každý má možnost, přesvědčit se o pravdivosti tohoto svědectví.

Odvolávání se na Abrahama a Mojžíše učeným Písma vůbec neprospělo. Nepoznali milostivé navštívení Boží. Ani dnes nikomu nebude platné odvolávat se na Petra a Pavla, jedině, že poznáváme, co Bůh ve Svém Slově zaslíbil a jak nás milostivě navštěvuje.

TAK MLUVÍ PÁN: *»Aj, Já stojím před dveřmi a tluču...«* ON stojí venku. Vevnitř se o Něm káže a zpívá, ale On sám není dovnitř vpuštěn. Kdo Jeho závěrečné působení nepřijímá a nebere, ten nebude Jím přijat a vzat. Kdo Jej nyní nechá stát před dveřmi, toho i On potom nechá stát před dveřmi a tlouci. Tak vážná je ta věc s Bohem a těmi Jeho! Nikdo by neměl mínit, však ono to nějak bude. To může být, jen když On to učiní. Vpusťme Jej dovnitř, aby On to mohl učinit. Tvá vůle, ó Pane, se staň! Ve jménu Ježíše. Amen.

Čas je blízko

Bude Boží ruka ještě jednou viditelná? Nyní přece nestojíme jen před změnou tisíciletí, ale před největší změnou lidských dějin. Návrat Ježíše Krista je skutečně blízko. Tomu věří miliony těch, kdož znají Nový zákon. Mnozí hovoří o vytržení, aniž by věděli, co se předtím musí stát. Také nestačí, nadšeně kázat o Izraeli a poznat biblické proroctví, které se při Jeho lidu naplňuje. Musíme vědět, co se má nyní dít pro přípravu Církve-Nevěsty na základě Božího spásného plánu.

Nejprve se jedná o vyvolání dětí Božích z babylonské existence, charakteru, z nebiblických nábožných tradic, ze všeho učitelského kvasu a o návrat k Bohu a Jeho Slovu. Boží lid musí být očištěn krví Beránka Božího a posvěcen Slovem pravdy, v každém způsobu musí být uveden zpět do původního pořádku novozákonní Církve, do které Bůh dosazuje služby (1. Kor. 12:28, Ef. 4:11).

Bůh nejen zaslíbil, že pošle čas rozvrazení a napravení všeho před návratem Ježíše Krista, On také řekl, jak se to má podle Jeho velké rady a vůle stát. **To vám říkáme na základě Slova Páně:** *»Hle, Ženich přichází, připravte se potkat se s Ním!«* **Musí** zaznít hlas: *»Vyděte z jejich středu a oddělte se, přikazuje Pán, a ničeho nečistého se nedotýkejte, tak vás přijmu.«* (2. Kor. 6:17). Dokonce se ozývá hlas s nebe, který Pán adresuje přímo Svému lidu, který má vyjít ven. *»Potom jsem slyšel jiný hlas s nebe volající: Vyděte z něho ven, lide Můj, abyste neměli podíl na jeho hříších a nebyli raněni jeho ranami!«* (Zj. 18:4) Ano, v čempak to vězí, z čeho musí vyjít ven? To musíme vědět, jinak se točíme dokola a nemůžeme se dostat ven.

Cesta Páně **musí** být připravena. Všechno **musí** být opět napraveno. Jak se to stane? Všechno křivé **musí** být narovnáno. Ale co je křivé? Všechno falešné **musí** být postaveno pravdivě. Co je falešné? Pán nás v této věci nenechává v nejistotě. Všechno se stane tak, jak je to napsáno. Ježíš řekl: *»Eliáš ovšem přijde a zase všechno uvede do správného stavu.«* (Mat. 17). To je velice důležitý výrok, který **musí** být brán všemi biblickými

věřícími vážně. Ne, co nějaký farář, kazatel, evangelista nebo kdoví kdo říká. Pro Slovo Boží je Bůh sám kompetentní, a On poslal muže Eliášova charakteru – tehdy a také dnes. Před Ním neplatí výklad, nýbrž naplnění. Jen skrze ty, kteří jsou Jím pověřeni, On může všechno uvést do správného stavu.

Protože nyní žijeme v posledním prorockém úseku, musíme mít jasno o prorockém Slově, například o tajuplném textu ve Zj. 14:6–12, abych zmínil jedno z mnoha míst. Tam je dáno oznámení skrze prvního anděla, že *všem národům a řečím bude to věčně platící evangelium hodnověrně kázáno*. Druhý volá: *»Padl, padl veliký Babylón, který dal pít ze svého vína smilstva všem národům!«* (v. 8) Kdo a co je ten velký Babylón, který se dopouští duchovního smilstva, z jehož kalicha pily všechny národy, ze kterého má lid Boží vyjít ven než navždy padne a bude zničen podle Zj. 18? To musíme vědět. Třetí volá: *»Bude-li se kdo klaněti zvířeti a obrazu jeho, a vezme-li znamení jeho na čelo své neb na ruku svou, i ten bude píti víno hněvu Božtího, víno, které je vlito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka. A dým muk jejich vystoupí na věky věků a nebudou míti odpočinutí dnem i nocí ti, kteří se klanějí zvířeti a obrazu jeho, a jestliže kdo přijme znamení jména jeho.«* (v. 9–11). Kdo je to zvíře, kdo je obraz zvířete a co je znamení zvířete, před nímž jsme tak důrazně varováni pod hrozbou posledních důsledků? Jen ten, koho Bůh skutečně omilostnil, poznává jak právě nyní je důležitá prorocká služba Slova, aby všechna tajemství, která jsou v něm zapsána zjevil, nazval jménem a varoval Boží lid.

Jsmo zainteresováni jen na odpovědi Pána skrze Jeho Slovo. Výklady jsou pro ty bláznivé, kteří si namýšlejí, že jsou moudří. Práví učedníci Ježíše věří tomu, co jim říká *On*. Všichni ostatní věří těm, kteří k nim mluví.

Jako je Izrael po roztroušení mezi všechny národy na základě zaslíbení na konci dnů shromážděn, tak jistě bude postaven poslední chrám v Jeruzalémě na stejném základě, se stejnými mírami, ve stejné podobě. Přesně tam, kde stál ten první a druhý, bude stát také ten třetí. Tak jistě, že existuje jen jedna Církev živého Boha, kterou sám Pán buduje (Mat. 16:17–18) a která je sloupem a základem pravdy (1. Tim. 3:15), právě tak jistě bude pocházet ze všech vyvolaných *»Ecclesia«* ze všech konfesí a národností, vrátí se zpět na biblickou půdu zaslíbení a bude vzdělána na svém původním základě.

Protože Duch Boží působí vždy jen ve spojení se Slovem Božím, **musíme** nyní slyšet Slovo této hodiny, přijmout tu vyvolávající, napravující zvěst Boží pro tento čas, ze srdce jí věřit a ve skutku následovat a vyžívat. Kdo je opravdu ve vůli Boží, ten dokonání skrze mocné působení Ducha sám prožije.

Izrael

S velkým zájmem sledujeme, co se děje v Izraeli. Protože je všechno předpověděno, také že Izrael bude osvobozen od nepřátel až příchodem Mesiáše, tak se také nedivíme, že tlak narůstá ze všech stran.

Hra politiků se slovy: »Mír přináší bezpečnost a bezpečnost přináší mír«, slouží v základě vzato jen k odvrácení pozornosti. Jak víme ze Slova, válka vypukne a sice právě tehdy, jestliže bude vyhlášen »mír a bezpečnost«.

Co je pomaloučku odhalováno o holocaustu, je sice velice zajímavé, ale když se jedná o roli, kterou v tom čase sehrál římský kostel, potom se mluví o »závazku mlčení«. V tomto okamžiku se připravuje vysvětlení, které má zveřejnit v roce 2000 papež v Jeruzalémě. Tou následnou smlouvou uzavřenou 10. listopadu 1997 s Izraelem, nač nahlíží Vatikán jako na konkordát (smlouva mezi státem a organizovanou církví), si zajistil v zemi dalekosáhlá práva.

Jestliže se nyní také Švýcarsko a Švédsko dostalo spolu s nacistickými dráby, s penězi a zlatem Židů a vypracováním židovských seznamů do negativního zpravodajství, pak musí být poctivě zmíněno, že se toho nezúčastnili prostí občané těchto zemí, ale osoby a instituce, které se mohly s odpovědnými nacisty domluvit latinsky. Jak to všechno bylo zorganizováno, o tom eventuálně napíši obzvláštní pojednání.

Sjednocená Evropa

Jak by vám všem mohlo být známo, prožíváme sjednocováním Evropy naplnění biblického proctví na politické úrovni v konečném čase. Nemůžeme zde zajít na jednotlivosti, ale kdo porozuměl Zjevení, ví, že římsko-katolický kostel je hnací silou a duchovní mocí, která ovládá pozemskou moc. Tak je ta sjednocená politická Evropa světskou mocí a sjednocený kostel mocí duchovní. Proto papež objímá dokonce Luthera – rána mečem utržená reformací je uzdravena.

Evropská vlajka s dvanácti hvězdami ukazuje na Zj. 12, kde je popsána žena, která má korunu z dvanácti hvězd. Římský kostel vykládá, že tento obraz představuje Marii, a jeho nejvyšší představitel již celou Evropu posvětil Mariině »neposkvrněnému srdci«. Vzhledem k nové měně začal v zemích náležejících k Evropské unii závod o ražení mincí ze stříbra a zlata. Zatímco každá země má na přední straně svůj vlastní znak, je kuriózní, že na zadní straně se nachází vždy ten stejný symbol s ženou na zvířeti (Zj. 17). Aniž by si byli vědomi prorockého vývoje, sjednocování na všech úrovních se uskutečňuje velice rychle.

Sektářská panika

V posledním čase nabrala velice povážlivých forem kampaň proti sektám. Odstartovala ji Scientology Church, která s křesťanským společenstvím víry nemá vůbec nic společného. Při svém pobytu v USA v září 1997 jsem telefonoval s šéfem Scientology v Miami, Florida, USA, a položil jsem mu následující otázky:

»Jste náboženská společnost víry?« Odpověď: »Ne!«

»Konáte bohoslužby?« »Ne!«

»Křtíte?« »Ne!«

»Vysluhujete Večeři Páně?« »Ne!« atd.

Tam je tedy nějaké sjednocení, které se zvěstováním evangelia nemá nic společného, ale nazývá se »kostel«, aby užívalo velkorysosti výhod, které jsou přiznávány náboženským společenstvem víry v západním světě.

Je to zlé, ale skutečnost, že se Německá spolková vláda nyní plně zapojila do záležitostí víry způsobila, že jsme zpozorněli. Až do nynějška se sektami v naší zemi zabýval jen kostelní úřad pro sekty, nyní je pro sekty dodatečně zřízen vládní úřad. To je v zemi, která si napsala svobodu víry do své ústavy, víc než znepokojující, protože již vícero svobodným sborům, z části pod výhradami »přitaženými za vlasy«, byl odňat statut všeobecné prospěšnosti.

K tomu současně vyhmátla toto téma také média a částečně dokonce rozehrála vysokou hru. Tato tendence znepokojuje všechny, kdo nejsou spoluúdy jednoho z obou velkých kostelů, neboť mezi lidem stále ještě každý, kdo patří k nějakému malému společenství víry, vzbuzuje podezření jako »člen sekty«.

Stejný problém se dostal také již do Rakouska. Tam například starosta Innsbrucku testuje státní úředníky, zda nejsou »členy sekty«. Městská rada na tom také učinila závislým výběr nově zaměstnávaných úředníků. Obě země, které se ve Třetí říši obzvláštním způsobem společně angažovali při pronásledování Židů a pogromech, horlí i nyní proti náboženským menšinám. Konečně má být vydána legitimace, která ospravedlní zásahy státu proti státem neuznanému společenství víry. Nemělo by nás udivovat, jestliže tomu odpovídající zákony vstoupí v platnost ještě před rokem 2000.

Misijní zpráva

Z celého světa přicházejí povzbuzující zprávy. Zvěstování pravého evangelia nedávno zasáhlo také země Dálného východu, které hraničí v pověstném »zlatém trojúhelníku«, totiž Thajsko, Barma, Laos, ale i Čína, Kambodža a Vietnam. Obzvláštní dojem na mne udělalo, že i tam ke mně přistoupili kazatelé s otázkou, co opravdu bylo na službě bratra Branhama. Uprostřed všech takzvaných »zvěstí konečného času« také zaznívá pravé Bohem zjevené Slovo, zvěstování celé rady Boží. Pán dělá stále ještě veliké věci mezi těmi svými.

Vám všem, kteří tak věrně podpíráte dílo Boží na modlitbách a dary, vyslovuji tímto srdečný dík ve jménu našeho milovaného Pána, v Jehož službě společně stojíme. Ať skrze práci překladatelů doma nebo v kanceláři, ať v tiskárně nebo při rozesílání atd., pracuje se s velkým nasazením. Také všem, kteří svůj volný čas věnují misijnímu dílu v jednotlivých zemích, patří dík. Odplata následuje, když Pán podá těm Svým koruny. Zde sklízí všichni, kteří pracují, dost často kritiku; Pán ale bude na všechny myslet s uznáním a odplatí. Víme, že stojíme v Jeho vůli, Slově a Jeho díle. Jemu buď čest za přednost, kterou nám dal.

Také všem našim milovaným sloužícím bratrům nechť je poděkováno na tomto místě, obzvláště bratru Alexis Barilier, který se obětuje, a stará se o francouzsky mluvící země, a rovněž tak náš milý bratr Etienne Genton, který ve vsí námaze a věrnosti koná práci v Itálii, a všem, které zde jmenovitě nenazývám.

Chceme vykoupit čas, každý tam, kde jej Bůh postavil. Je drahý a ještě k tomu krátce vyměřen. Brzy přijde noc, kdy již nikdo nebude moci působit.

Do nadcházejícího roku vám všem přeji bohaté Boží požehnání. Velice důležité je, aby všichni zůstali střízliví a čistí, se spořádaným během svého života a nečinili nic, co by uvedlo potupu a ostudu na Pána a Slovo. Jak oprávněně zdůrazňujeme návrat našeho milovaného Pána, musí být právě tak řečeno, **že čas a hodinu skutečně neví nikdo**. Měli bychom být sice všichni starostliví o svoji přípravu, neboť Pán může přijít v hodině, ve které se toho nenadějeme. Mimochodem je psáno: *»Ti, kteří byli připraveni, vešli na svatební hostinu ...«* a také: *»Jeho Nevěsta se připravila ...«* Ale v pozemském úseku musíme žít úplně normálně dále a plánovat pro budoucnost.

Bůh vám všem požehnej.

V pověření Božím působící

Bro. Frank

Freie Volksmission Krefeld
Postfach 905
D-47709 Krefeld

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 – Kyje
CZ-198 00

tel. 02/703937

úř. hodiny: pondělí a středa 9 – 12 hod.